

ניקולאס גומס דאוילה

אפוריזמים בגנות הדמוקרטיה

- החיים הם בית מלאכה של היררכיות. רק המוות דמוקרטי.
- בבחירות דמוקרטיות קובעים את מי מותר לדכא באופן חוקי.
- הפרלמנטים הדמוקרטים אינם היכלי דיון, רודנות ההמונים מנצחת את גזירותיה.
- אהבת העם היא ייעודו של האריסטוקרט. הדמוקרט אוהב את העם רק בתקופת הבחירות.
- בדמוקרטיה, היחיד שמחייך לאחרים הוא הפוליטיקאי המצוי במרדף אחר קולות. כל היתר לא ירשו לעצמם את העונג שבחיוך הדדי: כולם אויבים של כולם.
- "הרצון הכללי" הוא בדיה המאפשרת לדמוקרט להעמיד פנים שישנה סיבה נוספת, זולת פחד טהור, להסתמך על הרוב.
- כדי להפוך את רעיון "החווה החברתי" להנחת יסוד דמוקרטית מובהקת אנו זקוקים לאשליית זכות ההצבעה. כשההנחה היא שהרוב והמכלול הם לבטח שווים ערך, מושג הקונצנזוס מתעוות לכדי כפיה טוטליטרית.
- אסטרטגיית הבחירות של הדמוקרט מבוססת על תפישה המבזה את האדם, וזאת בניגוד מוחלט לתפישה, אותה הוא מפזר בנאומיו, המשבחת אותו.
- נימוסים טובים, בסופו של דבר, אינם אלא האופן בו מבטאים כבוד. והיות שהכבוד, בתורו, הוא רגש שמעוררת הנוכחות של עליונות מוסכמת

– אזי היכן שחסרות היררכיות, אמיתיות או בדיוניות אך נערצות, הנימוסים הטובים הולכים לאיבוד. גסות הרוח היא תוצר של הדמוקרטיה.

• הרטוריקה הגרועה ביותר מתפתחת באומות הדמוקרטיות, היכן שעל הפורמליזם להתחזות להשקפה טבעית וכנה. הרטוריקה המונרכית היא פורמליזם מוכרז וגלוי, נוהל מקובל.

• בתקופות אריסטוקרטיות אין מחיר למה שיש לו ערך, בתקופות דמוקרטיות אין ערך למה שאין לו מחיר.

• האפשרות למכור לציבור מוצר כלשהו בשם האמנות היא תופעה דמוקרטית. למעשה, הזמנים הדמוקרטים מבטלים כל אמת מידה, ומטפחים אי-ודאות סביב הטעם האמנותי.

• תסכול הוא האופי הפסיכולוגי המאפיין את החברה הדמוקרטית. במקום בו כולם יכולים לשאוף לפסגה, הפירמידה כולה היא אוסף של תסכולים.

• המשימה החילונית כעת, "הדמוקרטיזציה של התרבות", לא הצליחה להגדיל את קהל המעריצים של שייקספיר או רסין, אלא בעיקר להגדיל את קהל האנשים שחושבים שהם מעריצים אותם.

• עבור הדמוקרט, משמעות החירות אינה לומר את כל מה שהוא חושב, אלא לחדול מלחשוב על כל מה שהוא אומר.

• הדמוקרטיה אינה מפקידה כוח בידיו של מי שלא מקריב למענה את הכרתו ודעתו.

• הסיבה לאיזולתה של הדמוקרטיה היא האמון שהיא נותנת באזרח האנונימי. הגורם לפשעיה הוא האמון שנותן האזרח האנונימי בעצמו.

• הנחת יסוד של הדמוקרטיה: החוק הוא תודעתו של האזרח.

• המושל הדמוקרטי לא יכול לאמץ פתרון לפני שהוא משיג תמיכה נלהבת מאלה שלעולם לא יבינו את הבעיה.

- ככל שיחמירו הבעיות, יגדל מספר רפי-השכל שהדמוקרטיה תגייס כדי להסדירן.
- תפקיד הפוליטיקאים בדמוקרטיה הוא לדחוס את הטמטום.
- ככל שמדינה דמוקרטית גדולה יותר כך תרד רמת האינטליגנציה של המושלים בה: הם נבחרו על ידי יותר בני אדם.
- הבירוקרטיה היא אחד מאמצעיה של הדמוקרטיה אשר הופכים למטרותיה.
- בין פגמיה של הדמוקרטיה יש להביא בחשבון את אי-הסבירות שאדם יחזיק בתפקיד חשוב מבלי שחמד אותו.
- הדמוקרטיה היא שיטת משטר בה האזרח מפקיד את ענייניו הציבוריים בידי בריות שלעולם לא היה בוטח בהן עם ענייניו הפרטיים.
- הדמוקרט משנה את שיטתו במדעי החברה כל אימת שמסקנה כלשהי מביכה אותו.
- האידיאות של הדמוקרט נסבלות יותר ממנהגיו.
- דמגוגיה היא מונח שהדמוקרטים משתמשים בו כשהדמוקרטיה מבהילה אותם.
- השמרנים של ימינו אינם אלא ליברלים שהדמוקרטיה עשתה להם עוול.
- לא די לו לדמוקרט שתניח לו לחיות את חייו כרצונו; לדידו, עליך לחיות כרצונו גם את חייך.
- הדמוקרט מגן על אמונותיו בכך שהוא מכריז על מתנגדו כמיושן.

(מספרדית: אינס מולדבסקי)